

Slagsta Skola den 2/1 1922

Guds frid. älskade syster Rut!

Jag får nu först önska dig gott nytt år, och en hjärtlig lyck- önskan på Rut-dagen, så skickar jag dig ett par kort, du har nog ej fått det kortet av far o. mor. Det var så roligt att resa hem, mamma hade så snyggt och trevligt, men Ruben kom ej hem, för det var ingen och mötte honom i Stockholm, utan han reste ut till Birger på Julafton. Han hade skrivit ett brev hem men det fick dom inte förrän på Julafton, så det var så krångligt, vi visste inte alls var han var någonstans, men nu har han varit hemma tills över nyåret, han reser till Småland i kväll, men varken Karin, Märta eller jag fick se en skymt av honom. Flickorna var ej lediga i Jul, dom har inte så roligt på sina platser och dåligt betalt.

Det var så några hemma vid Jul, så det var riktigt tomt, det var väl att jag reste hem så att det blev någon. Kan tala om för dig att Martin är förlovad. Han har väl ej skrivit till dig kan jag tro, han är så trög att skriva, så det var Ingeborg som skrev hem och tala om det. Mamma har väl ej hunnit skriva till dig än, därför vill jag tacka dig för det du skicka till Jul, men det kom ej fram förrän på tisdagen, det är ju så förförligt dålig postgång dit ut nu. Mamma blev så glad för koftan så du kan ej tro.

Jag skriver så förfärligt slarvigt i kväll, det kom en utav mina kamrater in och bjöd mig på kaffe, men jag skall skriva färdigt innan jag går, hon står och väntar på mig, det är väl därför det är lite nervöst. Nu till sist hjärtliga hälsningar hemifrån, och inte minst från mig ock tack för kortet. Det är första brevet på det nya året, och det är inte så vackert, men det är desto kärare hoppas jag.

Din syster Estrid.

Negelstena den 16/1 1922

Kära lilla Rut!

Tack lilla Rutan för kort o. brev o. den stora Julklappen jag fick den 3dje dag Jul, men jag har inte kommit mig för att skriva o. tacka -- jag ville vänta tills jag varit till mosters födelsedag -- det var skönt att jag fick en yllekofta, jag hade ingen som du vet -- jag har varit krasslig sen i höstas -- jag har fått så ont i min rygg, så det minsta jag blir kall eller arbetar med bakning eller tvätt kan jag inte röra mig o. mycke att göra har jag o. bara pojkar o. ingen hjälp -- jag hade så väl behöft ha Karin hemma -- hon fick en tråkig plats -- inte är det mycke att göra men hon får frysa o svälta så det är skam -- hon har inte sagt något sjelf men Fröken där Märta är talade omdet för mig -- hon sade att hon skulle bli förstörd där -- dom själva är i affären, dom har triksåffär, då går dom begge om mornarna o. då kokar dom havrevälling på bara vatten o. dricker o. inget kaffe, sen blir dom borta till kl. 7. Hon får inte elda i spisen förrän på kvällen när hon lagar mat tills dom kommer hem -- men hon skall försöka få tag i något annat men det är så ont om platser -- hon får inte mer än 25 kr. nu o. inte Märta heller -- dom har dragit af 5 kr. sen i höstas så det nya året ser inte ljusare ut än det gamla.

Om lördag reser jag till Stockholm för att fira 50-årsdagen. Jag skulle helsa och tacka dig för din del i presenten, vi köpte strö- sockerskål, den valde vi ut i katalogen, strösked o. ett half dussin kaffeskedar inlagda i ett sidenetui, så hon blef så öfverraskad, hon hade ingen aning om det.

Ingen kom från Birgers för Evert har kikhostan o. då fick väl inte Birger resa förstås när inte

hon kunde hänga med -- hon är lika elak jämt -- hon kunde inte hålla sig i Julas fast pojkarna var där så Ruben tyckte synd om Birger -- inte var Estrid med på 50-årsdagen -- inte hade hon tid o. så hade moster retat henne som hon alltid skall reta folk. Martin o. Ingeborg var med -- dom förlova sig Julafton o. det firade dom hos Birger.

Ruben kom inte hit förän på fjerdedag Jul. Han kom inte den dagen som vi skulle möta möta honom utan han reste ut till Birger o. satt o. trodde att vi skulle komma till Rotebro -- men inte kunde vi resa dit när vi inte visste om han kommit eller ej så flickkorna träffade honom inte o. det var så tyst hela heljen.

Du kan tro han var så lik Birger på ett vis men också lik farbror Janne för han var lite rödfrasig med rödaktiga mustascher. Han bröt på sin Blekingska o. var glad o. vänlig -- men han tyckte att jag såg så ung ut så han skämdes säga mamma -- han skulle komma hem till midsommar o. då ville han så gärna att alla skulle komma hem för han ville gärna träffa sina systrar med.

Ja nu är det slut med Julen o. det granna brödet men tyst har det varit o. nu är vi ett stycke in på det nya året, få se vad det bär i sitt sköte -- mycke snö har vi så det är svårt för barnen i skolan. Ivan har inget annat än gå o. hugga i skogen men det är nästan omöjligt för snö men det går väl en dag omsänder. Du har väl varit hos Andrssons i Jul, de stunder du haft -- hur är det med Andersson är han bättre nu, han var ju klen när du skref.

Ja nu har jag pratat så du ledsnar väl att läsa, men du förstår Rutan lilla du får så sällan bref så när jag skrifver måste jag tala om det angelägnaste -- flickorn helsar dig äfven Gunnar o. Ivan o. vi allesamman sänder dig de hjärtligaste helsningar -- jag glömde tala om min Julklapp af Estrid, ett halft dussin handdukar o. af pojkarna en tårtspade af nickel.

Tack för din klapp lilla Rutan, skrif snart när du får tid så jag får höra hur du mår.

Vänligen mamma.

Slagsta Skola den 22/1 1922

Guds frid. älskade syster!

Tack för ditt efterlängtade brev. Jag undra så mycke om du var sjuk, jag är inte bra på långa stycken jag heller. Förra söndagen blev jag sjuk, men jag har försökt vara uppe i alla fall, jag har gått och lagt mig varje stund jag är ledig, somliga stunder är jag så kry, och sen återigen blir jag sämre.

Jag väntar varje dag att dom skall skriva hemifrån, jag är så ivrig att dom har blivit sjuka, jag har ej heller fått något brev. Gunnar har skrivit en gång men det var straxt efter Jul. Jag tycker det var så underligt att hon inte har skrivit till dig sen Jul, hon har förfårligt mycke att göra nu sen flickorna kom bort. Moster har jag ej hört något av alls, jag vet ej om mamma var in till stan när moster fyllde år, jag tror ej det, utan dom skickar nog presenten till henne, men inte har moster tackat för den inte.

Här på skolan ligger dom sjuka, både personal och barn, det är omkring 50 barn som ligger, dom är inte så farligt sjuka, det är influensan som går här. Det är så mycke snö här nu så man känner sig så instängd, men det gör inte något för man orkar inte gå ut så mycke, än mindre att resa till stan, men jag hoppas på Guds nåd och hjälp att det snart går över, för det är så tråkigt att arbeta när man inte känner sig bra. Min kamrat ligger i dag, hoppas hon orkar upp i morgon.

Ja nu måste jag sluta för det börjar gå runt i huvudet så jag måste lägga mig ett tag. och jag som tänkte skriva ett brev till, men det får bli en annan gång. Jag tror ej jag tacka dig för Jultidningen i förra brevet, tack skall du ha. Jag har prenumererat på Svenska Morgonbladet tillsammans med en Fru här.

Din syster Estrid.

Negelstena den 1/2 1922

Kära lilla Rutan!

Mina hjertligaste lyckönskningar på din födelsedag kära Rutan, måtte det år du nu påbörjat bli ljusare o. gladare än det gamla. Tack för brevet, men hur är det med dig, du skref att du var dålig -- jag är ängslig öfver dig o. om du ej börjat med bakningen igen, du såg vad Sanna ådrog sig genom förkylning o. öfveranstängning, o. du är inte stark. Jag vet ju att det är svårt om arbete men om du reste upp till Stockholm så kunde du ta en kurs i matlagning o. dom har ju så stora löner o. du som är så noga o. ordentlig skulle passa till det -- du behöfte väl komma på en annan trakt ett tag o. skingra tankarna.

Vi har varit sjuka här -- pappa, Gunnar o. Ivan har legat men är bra igen -- jag har hostat så förfärligt o. varit hes ända sen i Julas o. så tungbröstad har jag blivit -- jag har väl alldrig pinats av det förr så det känns nog att man är gammal. Estrid är dålig hon med o. Karin o. Märta har legat -- det är så jag nästan är rädd att öppna ett bref för jag befarar att ni är sjuka. Kallt o. olustigt är det o. så mycke snö att morga i.

Vi skulle slakta för vi har en duktig gris, går nog upp till hundra kilo, men jag riktigt drar mig för det är så kallt o. rusligt att hålla på med det -- jag har så väl behöft en av flickorna hemma men dom vill tjena o. få något på sig o. det förstår jag för inte kan dom få så hemma så det får väl gå -- men inte hinner jag göra några sitt- syslor -- det är fullt göra att bara skura tvätta baka o. laga mat så jag är rätt slapp när qvällen kommer -- men jag är glad att vi har bra med mat o. kläder så vi varken fryser eller svälter -- pojkarna betalar 60 kr, i var i månan o. jag 30 men pappa har 350 kr. mindre i lön i år än i fjol men så är ju allting mycke billigare nu också. (Det var en av följderna av deflationen efter kriget att inte bara lönerna sänktes utan även priserna blev lägre, anm.V.E.) vi får vara tacksamma så länge pappa står rycken med -- men du skall se han blir så liten o. mager -- jag säger åt honom ibland, det är så synd om dig för du blir så mager -- det gör ingenting säger han för jag har en tjock gumma i stället -- jag förstår inte att jag blir så tjock som en munkbromadam. Jag sänder dig ett album till present -- Estrid fick ett till Jul men nu har jag köpt ett som är dubbelt så dyrt åt dig så då har jag inte gjort orätt mot dig. Tack lilla rara Rut för yllekoftan o. vad den var skön åt mig som inte hade ett smul ylle att sätta på mig. En innerlig helsning från oss alla.

Mamma.

Brev från Birger till Rut.

Antuna den 9/2 1922

älskade syster Rut!

Jag vill i en hast rita till några rader till dig och tala om att vi mår efter omständigheterna bra. Jag har ont i ryggen så jag kan inte arbeta men det skall väl gå över snart hoppas jag. Ebba är inte riktigt kry, hon hostar o. Evert har ju haft kikhostan fast nu är det värsta över på honom.

Det var en förskräcklig vinter vi har att vara kall, var o. varannan människa är sjuk. Jag har sagt åt Ebba flera gånger, jag undrar hur Ruben har det i Nyköping. Bor du kvar hos Anderssons eller hur har du det, har ni lika kallt där nere som här, här är det 18 till 20 grader dom dagar det inte snöar, det börjar just nu att snöa igen, i morse var det 18 grader kallt.

Evert, Ebba o. Birger vill dig här bringa en helsning o. lyckönskan på din 29de födelsedag, må dina födelsedagar bli många och varje morgon en kaffetår med dopp te, önskar vi alla tre.

Slutar nu mina rader med en varm och broderlig helsning till stora syster från oss alla.

Vänligen din broder Birger Ericsson.

Antuna Rotebro.

(Där hade broder Birger räknat fel. Rut var född år 1894 och fyllde alltså 28 år 1922. Hon var också född den 7 februari. I ett flyttningsbetyg från Salems församling 1910 står det klart den 7 februari, men i ett flyttningsbetyg från Nyköping år 1917 hade hennes födelsedatum felaktigt uppgivits till 8 februari, något som hon fick dragas med livet ut, till hennes stora förargelse. Båda betygen ingår i brevsamlingen, anm.V.E.)

Slagsta Skola den 22/2 1922

Guds frid, älskade syster!

Jag vill bara skriva några rader och tacka dig så hjärtligt för vad jag fick i dag på morron från dig, det kom visserligen i går, men en av kamraterna var kvick och tog undan det till i dag. Oh, vad jag blev glad för skedarna. Jag blev uppvaktad med kaffe på sängen, gott kaffe och kakor och din present och present från kamraterna i form av pengar (13kr.) så jag får köpa vad jag vill, och så fick jag blommor.(Estrid fyllde 21 år den dagen, anm.V.E.) Jag tänker köpa kaffeskedar så jag får ett helt dussin. Pengarna var inlagda i brev med "Rek" påskrivet, och ditt frimärke fick tjänstgöra, adressen var Till den nybakade myndlingen På sängen den 22-2-1922 kl. 6.20 fm.

Sen när jag kom upp på strykrummet, så blev jag mottagen med sång av några barn. Så fick vi f.m. kaffe med bröd och kakor dagen till ära. Du kanske tycker att det låter egoistigt av mig att tala om hur jag blev firad, men jag tror att det skall intressera dig att allas födelsedagar firas ungefär lika här på skolan, det är en liten upp- muntran i enformigheten.

Jag har fått brev och kort hemifrån, men ej något från Birger fast jag skrev till Evert-dagen, har ej hört något alls från dom, utom genom dig och mamma.

Du talar om femman du var skyldig mig, men först fick jag Julbok och så skall årsavgiften till församlingen betalas, så tag till det. Jag betalar dig för Julboken när vi träffas i sommar, gör så är du snäll. Tänk att pastorn skall flytta, det är väl tråkigt, han som är så snäll, få se vem som kommer sen.

Hjärtliga hälsningar till dig, och hjärtligt tack för presenten. Må Gud välsigna oss båda på den plats han ställt oss.

Hälsa Anderssons så mycke, och Nymans och gratulera Maria så hjärtligt från mig, och hälsa för övrigt allesammans.

Du skall ej bli förskräckt att jag har så granna papper för jag har fått dem av en flicka. Pennan börjar dela sig i två delar så det är nästan omöjligt att skriva mer.

Din syster Estrid.

Slagsta Skola den 8/3 1922

Guds frid älskade syster!

Skall bara skriva några rader till dig och höra om du tycker att vi skall lägga tillsammans och köpa mamma något till födelsedagen, jag skrev hem till Ivan, och han och Gunnar skulle vara med, om vi ger var sin femma så blir det något. Du kanske vet att Ivan tar hem varor från Åhlén & Holm och då får han billigare, och han skall taga hem vad vi vill ha, mosters present tog dom därifrån.

Nu tänkte jag, om vi skulle köpa ett halft dussin silvergafflar och en smörkniv, tycker inte du det, eller kanske du tycker att vi skall köpa något annat. Skriv då hem till Ivan hur du tycker när du skickar pengarna. Jag hörde att du hade tänkt köpa något, du kanske redan har bestämt dig för något. Du skriver i alla fall till mig så jag får höra hur du tycker.

Hur är det med dig nu. är du frisk. Jag är kry nu som väl är, men har fått sådan snuva så jag blir visst aldrig av med den. Jag fick brev från Ivan i dag, dom är friska. Märta är hemma, mamma har inte varit bra på länge. Från Birger har jag inte hört ett enda dugg fast jag skrivit både brev och kort, vet ej om han har börjat arbeta än, jag tycker så synd om honom, jag vet ej varför. Tack för Mariakortet. Min rumskamrat (även arbetskamrat) har fått ont i ett knä så hon ligger varje dag. Det är så tråkigt när någon är sjuk för det blir så krångligt med arbetet, men nu har vi fått en annan till hjälp. Vi håller på och tvättar dessa veckor, då blir man så olustig på kvällarna så man bara går och lägger sig.

Jag har på allvar tänkt att sluta i sommar här, men har jag varit den värsta tiden kan jag vara sommarmånaderna med till den 1 Aug. så att jag får semester på det här året. Dom har ej dragit av något för oss, men vi får betala skatterna själva.

Nu lilla Rut måste jag sluta för i kväll med de hjärtligaste hälsningar till dig från din syster Estrid.

Negelstena den 2 April 1922.

Kära lilla Rutan!

Genom tidens storm och strid.

Dess branta väg går fram mot målet.

Där är evig frid.

Där uppe hos Guds lamm.

Där skall du få din rika lön.

Wid änglasångers brus.

Där skall din krona glänsa skön.

I evioghetsens ljus.

Tack lilla Rut för den stora öfveraskningen -- ni skämmer bort mor så jag blir frestad att göra som moster, sätta mig ner o. skryta öfver så rara barn jag har, men det gör jag inte, men för mig sjelf tackar jag Gud många gånger att alla våra barn har blifvit ordentliga menniskor, efven Ruben fast jag många gånger ängslats vid tanken, vad det blivit af honom men Gudilov den sorgen är efven stillad o. han är ju så glad vid föräldrar hem o. syskon -- jag tycker det är underligt att ni alla syskon är allt för varandra när moster o. jag inte kan af hjertat fördra varandra utan sämjan ligger blott på ytan. Du kan tro vad jag blef öfverraskad -- på morgon kl. 5 väckte dom mig. Karin var efven hemma o. helsa på -- då var hela ungligan samlad i köket, kaffebordet klätt med grönt o. så få en sådan present att man kände sig enkel, nyvaken som man var kunde jag inte fatta mig med detsamma så dom bara skratta åt mig -- men tack i alla fall lilla Rutan -- jag är så glad så länge du inte glömmet oss -- vi blir gamlare med varje år o. då är det gott att veta att barnen omhuldar oss. Jag har inte velat säga dig men jag har varit så utsatt för rematist sedan i Julars så jag har inte kunnat skura eller sopa ett golv -- jag har värk i korsryggen så jag har inte kunnat ligga på en lång tid i sängen utan setat i gungstolen om nätterna, men nu är

jag mycke bättre så jag kan ligga, men arbeta är svårt för mig.

Märta skall vara hemma till 1 Maj, sedan skall jag bedja Estrid bli hemma i sommar -- men jag tror det blir bättre när det blir varmt. Jag har diskningen af mjölknings-maskinerna kvar men den sköter Märta nu så det går bra ändå -- det är ju lite ovanligt för mig som varit som ett urväder att fara fram men man får följa tidens kraf "hitintill men inte vidare" -- jag har det i alla fall så bra -- finge jag blott ha det i min tid vore jag glad.

Pappa har så ont i sitt huvud, det är influensan -- han är så lomhörd ibland så man måste tala riktigt högt. Det har varit en svår vinter för många o. alldrig liknar det till sommar, snöar dag ut o. dag in.

En innerlig helsning från pappa o. syskon och från mamma.

Slagsta Skola den 18/4 1922

Guds frid älskade syster!

Hjärtligt tack för kortet. Som du vet så reste jag hem ifredags och var hemma till i går. Därför kan jag hälsa så hjärtligt till dig från alla hemma, Dom är krya, utom mamma, hon är ej bra. Jag sa till henne att hon skulle söka Doktorn innan det blir försent.

Jag kanske inte har talat om för dig att jag har sagt opp min plats här till 1 Juni, arbetet har varit så drygt i vinter, så jag känner att jag inte orkar med det längre, och någon annan plats finns ej här för tillfället. Därför har jag tänkt vara hemma och hjälpa mamma ett tag, så att Märta kan få ta ny plats och få något på sig till sommaren, hon är hemma för tillfället, men hon behöver komma ut ett tag igen. Fröken Lagervall vill inte alls att jag skall flytta, hon vill att jag skall resa hem och vila mig och sedan komma tillbaka. Jag hoppas på Guds hjälp att jag skall få något arbete sedan.

Du må tro jag har betänkt mig mer än en gång innan jag besluta mig för att sluta, en vinter till har jag i alla fall inte stått i tvätt- stugan. Hur som helst så hoppas jag att jag är hemma och tar emot dig i midsommar, jag hoppas du kommer då. Ruben kommer väl också då.

Det börjar bli vår på allvar nu så man känner sig riktigt lätt om hjärtat. Ja Rut lilla du har det nog arbetsamt du också med att hålla på och baka. Jag undrar hur länge du får ledigt i sommar. Pappa var till Uppsala förra månaden, faster skall komma och hälsa på oss i sommar om det blir något av.

Nu får jag sluta för i kväll med de hjärtligaste hälsningar till dig, och för övrigt alla som jag känner, särskilt en hälsning till Anderssons. Må Gud välsigna oss båda för sitt namns skull. Amen.

Din lilla syster Estrid.

Negelstena den 15/5 1922

Min lilla Kära Rut!

Jag måste skriva några rader till dig o. höra hur du mår -- det är så länge sen jag skref till dig så jag vet inte om jag fått något bref ifrån dig som jag inte tackat dig för -- jag får så mycke bref, o. skriver med, så jag blir huvudyr -- jag har skrivit till Märta i qväll -- hon har tagit plats 1 Maj i Stockholm, så jag har varit ensam en tid men Estrid kommer hem den 1 Juni -- jag har varit rätt så kry så jag har tvättat o. bakat i denna vecka -- men inte springer jag nu som förr -- åren tar en till slut så ensamheten är svårt att vara så länge jag har stora pojkar hemma.

Ivan går i trädgården, han har fått löfte om arbete till midsommar så det går en dag om sänder --

jag är riktigt glad så länge han har något. Gunnar har varit så sjuk men är bra igen -- han blef så sjuk åtta dar i söndags -- han fick sträng huvudvärk med feber o. håll i sidan så det var riktiga symtom på lunginflammation, han går i växt- huset i en 35-40 graders hetta o. blir svettig o. sen ut i blåsten -- det är en märkvärdig sommar som inte vill bli varmt -- men jag värmdes lock o. badda med till kl. ett på natten, sen lag jag på terpentin- dukar o. kokte upp vatten o. mjölk flera gånger så han kom i svettning -- jag fick byta skjorter o. lakan tre gånger på natten men sedan gaf det sig -- han låg i åtta dar o. mager o. blek blef han men jag är glad att det gick öfver.

Birger o. Ebba har varit hemma i åtta dar i början på Maj. Dom har flyttat från Antuna -- dom har hyrt vid Rotebro o. skall gå o. arbeta lite varstans -- det blir väl svårt med arbete men Birger måste sluta för han har blivit förstörd i sin rygg af mjölkningen.

Hur blir det i midsommar Rutan lilla -- har du tänkt komma hem o. får du någon semester i sommar -- dom brukar ge sitt folk några dagars ledighet -- jag längtar att få träffa dig, det är ju så långt emellan. Ruben har vist inte råd att komma hem i midsommar o. jag vill inte yrka på det heller -- han har så dåligt betalt säger han.

Du är väl snäll o. skrifver några rader så jag får höra om du är kry o. helsa till Andersson -- hur är det med honom, jag kommer just ihåg jag fick bref ifrån dig så tack lilla Rutan. Helsning från oss alla men mest från mamma.

Brev från Ruben till Rut

Konga den 15/6 1922

Kära syster Ruth!

Tack för kortet som jag fått, i vilket jag ser att du skall resa hem vid midsommar, min tanke har varit hela tiden att resa hem också men uträkningar slår alltid fel. Jag får tala om för dig att jag har skadat mig i ena benet så jag har gått sjukskriven i tre vickor men nu har jag börjat knoga igen men det tar alltid lite tid innan blir fullt återställd så jag måste uppskjuta min resa till längre fram på sommaren, för jag vill gärna hem en gång till så jag får träffa alla mina syskon, jag fick brev från Estrid i förra vickan, hon är hemma, jag har skrivit till henne att jag ej kommer vid midsommar, annars mår jag bra, men det börjar bli för varmt o. tort, men nu ska jag försöka ordna det så att jag får permission i Augusti eller September månad, då kan du träffa mig i Nyköping. Jag reser däråt. Birger har slutat vid Antuna, var han nu fins vet jag ej, jag har inte hört av honom sen i Mars månad. Om måndag börjar vår semester, vi får den före midsommar i år, jag kommer att resa till Karlskrona på sommarfästen, något skoj ska man ju ha i alla fall. Sen får jag önska dig en glad o. trevlig semester när du kommer hem o. hälsa alla mina syskon men först o. sist våra föräldrar. De hjärtligaste hälsningar till dig.

Din bror Ruben Frisk.

Megelstena den 25/7 1922.

Min lilla Rut!

En hjertlig lyckönskan på namnsdagen fast det kommer sent -- det var min mening att skriva för när jag är ensam sen 14 dagar för Estrid har rest till Margaretahemmet för att tienstgöra för en af flickorna som har semester -- jag har haft en sådan svår huvudvärk ett par dagar men är nu bättre.

Tack lilla du för allt jag fick när du var hemma o. tack för brefvet -- jag har blivit så slö med mitt skriva så ni blir väl så otåliga på mor -- ni gör så mycket för mig o. ändå får inte ni ett

fattigt brev af mig en gång -- men ni får förlåta mig mitt slarv -- jag har så mycket tänkt på dig hur det blir med ditt hår -- du trodde att det blef streft af det du smorde håret med -- men det var vattnets fel för vårat vatten är så hårt -- vi varsna det för Estrid tvätta sig hemma o. hennes hår blef lika tokigt, det kladda ihop sig så hon kunde inte kamma ut det -- men så tog vi o. gick ner till sjön o. tvätta o. sköljde det väl o. det blev så mjukt meddetsamma så då förstod vi att det var vattnets fel så då var det samma fel med ditt hår.

Resan gick bra för dig -- vi rodde från Sigtuna meddetsamma så vi såg båten så länge -- sedan vi kom iland vid fiskars kom en hel förening -- missionsförbundet hade möte vid fiskars uppe på berget -- dom hade musik -- och kaffe fick vi så vi var där till kl. 7 på qvällen, vi var bara hem efter dom små, (Jag var 12 år, anm. V.E.) Ivan o. Gunnar var där förut så det var riktigt trevligt -- jag önska att du varit med.

Jag skulle fråga dig på Olles vägnar om han kunde få köpa din Cykel men då är det bäst att du köper ringar o. om Andersson gör i ordning den så skrif bara vad du vill ha för den så sänder jag dig

pengar -- han betalar den sjelf så kan du sända den till Kungsängen så får han köpa ringar sjelf -- det vore vigt för honom att ha en cykel för vi behöver ha bud till Håbolund o. då får man krusa o. be att få låna häst o. vagn o. sen betala för varje gång -- han säger att han kan åka fast det är damcykel -- du kan ju tänka på det om det inte är för mycke besvär -- ej heller behöver du sälja den till underpris åt honom.

(Cykeln var rena skrothögen, efter mycket manipulerande med solution och gummilappar höll slangarna trycket nästan en hel timme. När Olle skulle göra en provtur till Håbolund höll den ihop hemifrån och till Bygget, c:a 300 meter där braka vevpartiet sönder så var det finish med den cykeln, rena rishögen. Låt oss dra en barmhärtighetens slöja över den affären, anm. V.E.)

Jag får nu sluta med en innerlig helsning till dig ifrån oss alla men mest från mamma till sin flicka.

P.s. Jag kan helsa från Ruben -- jag fick brev i går -- han väntar på brev o. tror att jag är ond på honom för att inte han kom hem till midsommar men jag skall skrifva i qväll till den stackarn.

Mamma.

Negelstena den 10/9 1922.

Kära lilla Rutan!

Jag får på det djupaste beklaga den stora sorg som återigen drabbats eder ungdomsförening vilket återigen river upp såren son inte hunnit läkas -- ack vad jag önskar att jag kunde vara vid din sida mången gång när stunderna äro tunga men jag kan inte mer än öfverlämna dig i den högstes vård -- han kan tösta där mor ej förmår.

Jag tycker det var som jag kände Thorells gossar o. Nymans flickor -- särskilt för att ni talat om dem så mycke, men stackars mor o. bror o. äfven de andra syskonen.

Wi äro krya som väl är men slarviga som aldrig skrifver -- vi talar om dig, Estrid o. jag, att vi skall skrifva men det blir inte närmare -- vi har mycket att göra på hösten så tiden går fort o. tråkigt med vädret är det så det är svårt hur man än vänder sig. Måtte du få vara frisk, men det vill nog något till i ett sådant strängt arbete som du har. Jag vill att Estrid skall vara hemma i vinter -- det blir så sent i år innan vi får upp potatisen o. sen tvätta -- sen skall vi väva mattor så om hon vill vara hemma vore hon snäll, o. det är ni allihopa -- bäst var det när jag hade alla omkring mig -- då lade jag mig lugn när det blef qväll. En innerlig hälsning till min lilla flicka o. var vid gott mod önskar mamma.

Negelstena den 20/9 1922

Guds frid. Käraste syster!

Hjärtligt tack för brevet som jag fick i kväll. Du får förlåta mig som ej har skrivit på så länge, men jag vet ej hur det är, det blir aldrig av att skriva. I förra veckan var vi till Uppsala, jag kan hälsa så mycke från faster Erika. Karin har fått annan plats, få se hur den är.

Jag blir nog hemma över Jul, om jag ej får tag i något särskilt. Jag måste hjälpa till med potatisen, mamma blir så ofärdig att gå i landet, så det blir så sent för mig, men jag skall försöka få tag i något. Vi tänkte väva mattor med det första och så slakta. Märta har det bra på sin plats. Ivan är inne på sista mötet.

Oh, Rut, vilken nyhet du kommer med, tänk att det gick så fort med Johannes. Jag tycker att det kan inte vara sant. Stackars tant Thorell och Andreas, ja allesamman, vad det skall kännas tomt efter honom. Jag undrar inte alls på att ni inte kunde sjunga. Jag undrar att du kunde vara med trots allt som nyligen har varit, men Gud vill att vi skall vara starka i honom, och han vet bäst vad han gör.

Det kändes så konstigt när jag fick läsa brevet, att jag börja att gråta. Jag kunde ej annat när jag tänkte på hans mor o. syskon som är så mycke för varann, och Ester som ej fick vara med, hon som är var så mycke för Johannes.

Hur är det med Andersson, få se hur länge han orkar med. Tänk när han går bort, vilket tomrum han kommer att lämna hos många. Jag tycker det går så fort med alla, så man får bereda sig på att även han går ifrån oss, vi får vara glada så länge vi får behålla honom.

Jag skickar dig ett kort, dom andra har jag ej fått några av än. Ja nu måste jag sluta för i kväll, mamma är så ängslig för ditt arbete, att du överanstränger dig.

Hjärtliga hälsningar till dig från oss alla.

Hälsa alla vänner i Nyköping. Din syster Estrid.

Negelstena den 6/10 1922

Kära lilla Rut!

Tack lilla Rutan för allt du sände -- vi fick ditt kort i måndags kväll -- o. då skrev jag till Märta att hon skulle hämta den o. sända den hit på båten -- men innan hon fick mitt bref kom det ett kort hit i torsdags qväll som skulle qvitteras innan vi fick det så pappa måste gå till Kungsängen i morse (fredag) o. ta tåget in o. båten ut -- han hade 1 1/2 timme på sig så det fick gå med fart. Nu måste jag skriva till Märta annars blir hon rådlös när hon inte får tag i det så du må tro vi var nästan rådlösa, men som väl är fick vi tag i det tack vare farsan som alldrig är rådlös ej heller är rädd om besväret -- han gick kl. 4 o. var framme qvart öfver 7 o. tåget går half 8, då kan du tänka dig vilken väg det är -- om du sänt det till Kungsängen hade det varit vigast för oss.

Nu måste jag tacka dig lilla Rut för alla kläderna o. pappas krag- skyddare inte att förglömma -- even helsar han o. tackar dig för den lilla näpna klocpåsen, det glömde jag i förra brevet. Olle är så glad åt Cykeln, bara han får den i ordning -- vängtilen o. gummit är borta på bakhjulet -- vi funderar om dom inte tagit bort det på tåget eller om det var borta förut -- han skall över till Sigtuna i morgon o. köpa ett, men du skriver inte något om priset. det måste du göra i nästa brev. (Se i brevet den 25/7 vad slags cykel det var anm. V.E.)

Vi mår bra allesamman -- jag har fått håll i ryggen men jag blir nog bra igen för nu får jag vila mig bara den värsta brådskan gått över -- du förstår att Estrid o. jag har gått 5 dagar i potatislandet. Gunnar o. Olle hjälpte oss i söndags -- vi fick 30 tunnor -- vi måste sälja 10 tunnor,

vi har ingen plats i källaren -- den är full upp i taket -- vi satte 4 tunnor i våras för vi hade så mycke kvar o. sen har jag kokat pannmurtals åt gris o. höns -- sen har vi plockat 60 liter lingon -- äpplen har jag torkat en hundra liter -- vi har fått så mycke frukt vi velat ha blott vi plockat den sjelf -- dom har inte blivit af med den på något vis.

Nu skall vi till att väva mattor till Jul o. tvätta gjorde vi i går så jag har nog blivit förkyld men det går väl öfver.

Nu är papperet slut men ett tack Rut lilla o. många kära helsningar från oss alla. Estrid
helsar. Vänligen mamma.

Negelstena den 20/10 1922

Kära lilla Rut. Frid!

Hjärtligt tack för brevet som jag fick i kväll. Jag tyckte det var bäst att svara meddetsamma. Jag kan ej ta platsen för det första tycker jag det är sent påtänkt, det är ju knappt 14 dagar, och så kan jag ej lämna mamma nu när hon har så mycke arbete till Jul, vi måste ha stortvätt och väva och sen slakten, mamma tål inte vid kylan nu. Vi var ute i potatislandet 5 dagar, efter det fick hon ligga ett par dar, hon hade fått håll i ryggen som förra vintern, men jag värmdde lock och sen fick hon ligga still så det gick över. Får hon bara gå inne då är det bra, men så fort vi har utgöra så blir hon sjuk.

Jag har gått och diskat mjölkkningsmaskinerna en lång tid för att mamma skall slippa stå där i draget, men få se när vi kommer över Jul och får i ordning om jag inte försöker få tag i något, men om jag skall ha någon affärsplats så vill jag inte vara piga också, för då kan jag lika gärna ta privat, för det är ju ett och detsamma.

Jag tycker det är underligt att dom bråkar med affär nu när dom är så pass gamla, men var och en har sitt sätt, men jag tycker nog kunde väl Greta lära sig det där, värre är det väl inte. Var tänkte dom öppna den nånstans? Hälsa Anderssons så mycke från mig i alla fall. Karin har fått en plats, hon får nog arbeta bra, men det får man ju göra överallt, vi är två härhemma och vi står i från morgon till kväll. Jag har suttit hela e.m. och stickat pappas raggsocker, det räcker till med arbete överallt, men det gör inget när man har hälsan. Så roligt det skulle vara om du komme hem i Jul. Du må tro jag skulle vända upp och ner på allting här och göra riktigt fint, vi skall ståta med nya mattor till Jul.

Ruben kommer vist hem. Ivan är hemma nu, han har fått löfte om arbete vid ett bygge bara dom börjar, det kan dröja ett tag, men jag hoppas han får det. Märta får vara hemma en vecka vid Nyår, hon har det rätt bra, hon har fått 35 kr. i månaden nu. Karin har också 35 nu. Jag har tänkt resa in till Stockholm till Karins namnsdag i nov. Birgers har vi inte hört något från, vet ej om han är kvar vid Rotebro. Pappa har varit sjuk ett tag, han har väl blivit kall om fötterna, han har ej legat, som du vet skall han vara riktigt sjuk innan han lägger sig.

I nästan alla brev jag får från dig är alltid någon död. jag har ej hört att Jenny legat sjuk, annars har jag glömt det.

Cykeln har vi inte fått någon gång på än, först måste han ha nytt däck och ring till framhjulet och så är vevlagret sönder, pojkarna har hållit på med den, men vi skall skicka den till Sigtuna i vinter så dom får göra i ordning den till nästa sommar. Den är ju stark i sig själv, får dom bara kosta på den lite så blir den nog bra. (jag hänvisar åter igen till brevet den 25/7, inga kommentarer anm.V.E.) Ja nu måste jag sluta för i kväll, Pappa väntar på att jag skall bädda. Hjärtliga hälsningar till dig från oss alla hemma, hälsa alla vänner i Nyköping. Gud väldigne dig.

Din syster Estrid.

Negelstena den 20/12 1922

Kära lilla Rut!

En glad och fridfull Jul önskar vi dig allesammans kära Rutan. Det vore det allra roligaste om min lilla flicka kunde komma hem men det är ju ingen möjlighet en sådan väg som det är hit -- men jag har tankarna hos dig ändå när vi firar Julafton o. jag skall sända dig en helsning för mig sjelf så du vet att du är med i syskonringen i alla fall -- i år kan jag inte sända dig någonting heller, inte nu, kanske längre fram, det är lite smått med pengar för Ivan har gått utan arbete sen han sluta exisen i Oktober månad -- men vi har hälsan Gud ske lof allihopa.

Pappa har ont i armar o. axlar så han hårdar nog inte med det här stränga arbetet mer än ett år till -- få se om han kan få tag i något lindrigare.

Karin har varit hemma ett par veckor men efter Nyåret skall Estrid o. hon söka sig någon plats igen. Märta kommer hem i Nyåret. Ruben vet jag inta alls om han kommer hem -- han har inte skrivit ännu. Martin har jag bjudit hem i Jul men ej fått svar -- jag tror att han fått ont i ögat igen för det är en härifrån som sett honom på Serafimern på ögonafdelningen men Ivan skall ringa till honom så vi får höra.

Olle skall gå och läsa i vinter, dom börjar efter Jul. Verner går i sista klassen o Bertil har börjat storskolan (Klass 3 i skolan, V.E.) så det går år för år fast det såg svårt ut på en tid --men så står inte årena stilla för pappa o. mig heller -- vi travar på sluttningen vi med.

Jag har nog inte talat om för dig att farbror Per har blifvi enkling i höst -- vi var bjudna på begrafningen men det blev för kostsamt att fara -- farbror Fredrik o. Walborg har jag fått bref ifrån -- dom är så rara o. hjertliga när dom skrifver.

Ja du må tro att vi har bråttom här till Jul -- vi har väft mattor o. tvättat o. slaktat o. nu har jag bakat i två dagar -- i morgon skall jag åka till handelsboden o. förstöra pengar igen, det är en sak som alldrig blir gammal hos mig.

Jag sitter o. talar om arbete medan du din lilla krake har det arbetsamt förstår jag o. i år blir det värre för eder när Julafton är på en Söndag -- måtte du få vara frisk så är det väl ändå inte så besvärligt men det börjar bli sjukt här omkring -- ännu har vi varit skonade -- jag har fått spara mig i år för Estrid är flitig som en myra. Slutar här med hjärtliga hälsningar från åss alla. Morsan.

Brev från Ruben till Rut.

Broddamåla den 27/12 1922.

Kära syster.

Jag ska i all hast skriva några rader till dig och låta dig veta att jag firar Jul i Blekinge i år, det är så att jag var färdig för min resa hem Julafton, men sen blev den instald på grund av att mina fosterföräldrar ville att jag skulle stanna hemma över Julen, dom är ensamma hemma i år, min tanke var att resa i kväll, men jag är ej fri längre än till den andra Januari, så du förstår att det är ej lönt att fara så lång väg endast för några dagar, men ni får leva på hoppet att jag kommer en gång när det passar, för du förstår att jag lever ung- karlslivet än så länge, än fins det hopp om att komma iväg.

Jag undrar om du har varit himma över Jul, mamma skrev att hon trodde att du skulle resa hem, men du har väl svårt för att bli fri du också kan jag tro, lever jag till sommaren så skall jag resa till Nyköping så du kan träffa mig en gång, annars blir det väl aldrig. Jag skickar några kort så du får se hur jag ser ut, om vi liknar varandra som syskon, som du ser på kortet, så är man lugn o. sansad till sinnet. (han var en filur som alla Erikssons pojkar, anm.V.E.) Jag får hoppas att du skriver till mig så fort du får brevet.

Gott nytt år samt många Hälsningar till dig från din bror.

Ruben Frisk. -----Konga.

(Det här är sista brevet från år 1922. Nästa år, 1923 är det år då familjen gav upp statarlivet och blev Uppsala bor. V.E.)